

1917. Suomen Suuriruhtinaanmaan Asetuskokoelma. N:o 20.

JULISTUSKIRJA

Suomen Suuriruhtinaanmaan valtiosäännön vakuuttamisesta sekä jälleen saattamisesta täysin toteutetuksi.

Täyden valtiiovallan haltijana olemme me tämän kautta tahtoneet vieläkin vahvistaa ja vakuuttaa Suomen Suuriruhtinaanmaan uskonnon ja perustuslait sekä ne oikeudet ja etuudet, jotka kaikille tämän maan kansalaisille, sekä ylhäisille että alhaisille, maan valtiosäännön mukaan kuuluvat, luvaten säilyttää nämät kaikki vakavina ja rikkomattomina voimassaan ja vaikutuksessaan.

Samalla olemme me havainneet seuraavia toimenpiteitä tarvittavan tämän valtiosäännön jälleen saattamiseksi täysin toteutetuksi.

Tahdomme siis voimastaan ja vaikutuksestaan kumota Armolliseen julistuskirjaan 3/15 päivältä helmikuuta 1899 kuuluvat perussäännökset; Ministerineuvoston Armollisesti vahvistetun määräyksen 26 päivältä toukokuuta (8 päivältä kesäkuuta) 1908 Suomen asiain esittelyn järjestyksestä, sekä ilman Suomen Eduskunnan suostumusta annetun lain 17 (30) päivältä kesäkuuta 1910 niiden Suomea koskevien lakien ja asetusten säätämisen järjestyksestä, joilla on yleisvaltakunnallinen merkitys, sekä kaikki sen perustuksella annetut lait ja hallinnolliset asetukset.

Armollinen asetus 20 päivältä toukokuuta (2 päivältä kesäkuuta) 1904 siitä, että sotajoukkojen hallinnosta sodassa ja linnoitusten hoidosta annettujen asetusten sekä sotatilaan julistettuja paikkakuntia koskevien säännösten vaikutus ulotetaan Suomenmaahan, samoin kuin kaikki nykyään kestävän maailmansodan johdosta annetut Suomen valtiosääntöä vastaan olevat säännökset lakkaavat sodan loppuessa voimassa olemasta. Sitä paitsi Armollinen julistuskirja 31 päivältä toukokuuta (12 päivältä kesäkuuta) 1890 postitoimesta Suomen Suuriruhtinaanmaassa sekä syyskuun 30 päivänä 1909 Armollisesti vahvistetut väliaikaiset säännöt siitä järjestyksestä, missä Kulkuvaltioministeriön on valvottava Suomen rautateitä, lakkaavat voimassa olemasta.

Suomen Senaatin käsketään muiden viime vuosina Suomen lain vastaisesti annettujen säännösten tarpeelliseksi oikaisemiseksi meille esittää ehdotuksia.

Kaikki ne henkilöt, jotka ovat tehneet itsensä syyllisiksi valtiollisiin tai uskonnollisiin rikoksiin tai rikkoneet 20 päivänä tammikuuta 1912 annettua lakia, joka koskee muiden Venäjän alamaisten saattamista oikeuksissaan yhdenveroisiksi Suomen kansalaisten kanssa, taikka muuten vakaumuksestaan ja menettelystään valtiollisessa suhteessa ovat suljetut vankilaan tai Suomesta karkoitettut, saavat täydellisen amnestian ja ovat vapautettavat rangaistuksesta ja syytteestä sekä, siinä tapauksessa että ovat vangitut, heti vapaaksi laskettavat.

Suomen Eduskunnalle, jonka me olemme päättäneet pikimmiten kutsua valtiopäiville, on esitettävä ehdotus uudeksi Hallitusmuodoksi Suomen Suuriruhtinaanmaalle ja jos asianhaarat niin vaativat, sitä ennen ehdotuksia erityisiksi perustuslainsäännöksiksi, joiden kautta maan valtiosääntöä kehitetään. Erittäinkin on näissä ehdotuksissa Eduskunnan oikeudet esitysoikeuteen sekä valtion tulojen ja menojen määräämiseen nähden selvennettävä ja laajennettava, myös siten että Suomen kansan ikivanha itseverotusoikeus ulotetaan tulliverotukseen, sekä Eduskunnan päättämien lakien säännöllistä voimaan saamista turvattava. Samaten on valtiopäiville annettava lakiehdotus Eduskunnan oikeudesta tarkastaa Suomen hallituksen jäsenten virkatoimia, niinkään ehdotus laiksi riippumattomasta ylimmästä oikeudesta ja painovapaus- ja yhdistyslaiksi.

Tällä valtiotoimella me juhlallisesti vakuutamme Suomen kansalle sen valtiosäännön perustuksella sille tulevan sisällisen itsenäisyyden, sen kansallisen sivistyselämän ja kielten oikeuksien loukkaamattomuuden. Me lausumme sen lujan vakaumuksen että Venäjää ja Suomea tästedes on yhdistävä lain kunnioitus, molempien vapaiden kansain keskinäiseksi ystävyudeksi ja onneksi. Pietarissa, maaliskuun 7/20 päivänä 1917.

Pääministeri Sisäasiainministeri Ruhtinas LVOV.
Ulkoasiainministeri PAVEL MILJUKOV.
Maanviljelysministeri A. SHINGAREV.
Kansanvalistusministeri A. MANUILOV.
Kulkulaitosministeri N. NEKRASOV.
Kauppa- ja Teollisuusministeri A. KONOVALOV.
Pyhän Synodin Yliprokuraattori V. LVOV.

Apulaiskomissari Suomen Suuriruhtinaanmaan Valtiosihteerinviraston asioita varten *D. Protopopov*.

Väliaikaisen Hallituksen Ministerineuvoston

Toimituspäällikkö *Vlad. Nabokov* *.

* V.D. Nabokov (1870-1922, kadettipuolue eli perustuslailliset demokraatit) oli kuuluisan kirjailijan Vladimir (V.) Nabokovin (1899-1977) isä.

Ensimmäiseen väliaikaiseen hallitukseen (3.3.-15.5.1917) kuuluivat seuraavat ministerit:

Pääministeri ja sisäasiainministeri *Ruhtinas G.E. Lvov*, 1861-1925, kadetti (perustuslaillinen demokraatti).

Ulkoministeri *Pavel N. Miljukov*, 1859-1943, kadetti, historioitsija.

Maatalousministeri *A. Shingarëv*, 1869-1918, kadetti, lääkäri.

Opetusministeri *A. Manuilov*, 1861-1929, kadetti, professori.

Liikenneministeri *N. V. Nekrasov*, 1879-1940, kadetti, insinööri.

Kauppa- ja teollisuusministeri *A. Konovalov*, 1875-1948, edistyspuolue.

Pyhän Synodin yliprokuraattori *V. N. Lvov*, 1872-1935, keskusta.

Väliaikaisen hallituksen sinetti

Sekä seuraavat, jotka eivät allekirjoittaneet julistusta:

Sota- ja laivastoministeri *A.I. Gutshkov*, 1862-1936, lokakuulainen, teollisuudenharjoittaja.

Oikeusministeri *A.F. Kerenski*, 1881-1970, trudovikki, asianajaja. Hän selitti seuraavana päivänä lehdissä, että oli tuolloin matkalla.

Valtiovarainministeri *M.I. Tereshshenko*, 1888-1956, puolueeton, sokeritehtailija.

Valtionkontrollööri *I.V. Godnev*, 1856- ?, edistyspuolue (Hjeltin mukaan hän vastusti julistuksen antamista).

Professori, valtioneuvos Edv. Hjeltin (1855-1921) [muistelma](#) maaliskuulta 1917 manifestin syntyvaiheista.

Manifest

angående bekräftande af Storfurstendömet Finlands konstitution samt om densammas bringande i dess fulla tillämpning.

Såsom innehavare af statsmakten i dess helhet hafva vi härmed velat ytterligare bekräfta Storfurstendömet Finlands religion och grundlagar samt de rättigheter och privilegier, detta lands alla medborgare, så högre som lägre, enligt landets konstitution tillkomma, lofvandes att bibehålla allt detta oförryckt i sin fulla kraft.

Tillika hafva vi funnit följande åtgärder nödiga för att återbringa denna konstitution i dess fulla tillämpning.

Alltså vele vi till kraft och verkan upphäfvade de till Nådiga manifestet af den 3/15 februari 1899 hörande grundstadganden; ministerrådets Nådigst fastställda beslut af den 26 maj (8 juni) 1908, angående ordningen för föredragningen af finska ärenden; samt den utan Finlands Landtdags samtycke utfärdade lagen af den 17 (30) juni 1910, angående ordningen för utfärdande af Finland berörande lagar och författningar af allmän riksbetydelse, äfvensom alla på grund däraf utgifna lagar och administrativa förordningar. Nådiga förordningen af den 20 maj (2 juni) 1904 angående utsträckande till Finland af verkan utaf författningarna om förvaltningen af trupper i fält, förvaltningen af fästningar samt stadgandena rörande orter, som förklarats i krigstillstånd, äfvensom alla i anledning af det pågående världskriget utfärdade, mot Finlands författning stridande stadganden, skola, när kriget slutar, tillika upphöra att gälla. Dessutom skall Nådiga manifestet af den 31 maj (12 juni) 1890 angående postväsendet i Storfurstendömet Finlands samt de i Nåder den 30 september 1909 fastställda temporära bestämningarna angående ordningen för Kommunikationsministerii uppsikt öfver de finska järnvägarna upphöra att gälla.

Senaten för Finland anbefalles att med afseende å öfriga under de senare åren i strid med finsk lag utfärdade stadgandet till oss inkomma med förslag till nödiga rättelser.

Alla de personer, hvilka gjort sig skyldiga till politiska eller religionsbrott eller öfverträdt lagen af den 20 januari 1912 angående öfriga ryska undersåtars likställande i afseende å rättigheter med finska medborgare eller eljest för sin öfvertygelse och verksamhet i politiskt hänseende blivit satta i fängelse eller från Finland förvisade, skola erhålla fullständig amnesti samt befrias från straff och åtal och, såvitt de äro fängslade, omedelbart frigifvas.

Finlands Landtdag, som vi beslutit med det snaraste sammankalla, skall föreläggas förslag till ny Regeringsform för Storfurstendömet Finland och, där omständigheterna sådant påkalla, därförinnan förslag till särskilda grundlagsstadganden, genom hvilka landets författning utvecklas. I synnerhet skola i dessa förelag förtydligas och utvidgas Landtdagens befogenheter i allseende å motionsrätt samt å fastställande af Statens inkomster och utgifter, jämväl sålunda att den Finlands folk af ålder tillkommande själfbeskattningsrätt utsträcker till att omfatta tullbeskattningen, äfvensom af folkrepresentationen antagna lagarna regelrätta befordran till stadfästelse tryggas. Likaledes skall, till Landtdagen aflåtas lagförslag om rätt för Landtdagen att kontrollera styrelseledamöternas i Finland ämbetsåtgärder, likasom ock förslag till lag angående en oberoende högsta domstol samt till tryckfrihetslag och lag om föreningar.

Genom denna statsakt afgifva vi en högtidlig försäkran om okränkbarheten af den rätt till inre självständighet, nationell odling och egna språk, hvilken på grund af landets konstitution tillkommer Finlands folk. Vi uttala den fasta tillförsikt att aktning för lagarna skall hädanefter förena Ryssland och Finland i ömsesidig vänskap till lycka för Rysslands och Finlands fria folk. Petrograd, den 7/20 mars 1917.

Ministerpresident Minister för inrikesärendena Furst LVOV.
Minister för utrikesärendena PAVEL MILJUKOV.
Minister för jordbruket A. SCHINGAREV.
Minister för folkupplysningen A. MANUILOV.
Minister för kommunikationerna N. NEKRASOV.
Minister för handeln och industrin A. KONOVALOV.
Öfverprokurator i Heliga Synoden V. LVOV.

Biträdande Kommissarie för Statssekretariatets för Storfurstendömet Finland angelägenheter *D. Protopopov*.

Expeditionschef vid Temporära Regeringens

Ministerråd *Vlad. Nabokov* *.

* V.D. Nabokov (1870-1922, kadettpartiet dvs. konstitutionella demokrater) var fadern till den berömda författaren Vladimir (V.) Nabokov (1899-1977).

Till den första Provisoriska regeringen (3.3.-15.5.1917) hörde följande ministrar:

Ministerrådets ordförande och inrikesminister *Furst G.E. L'vov*, 1861-1925, kadett (konstitutionell demokrat).

Utrikesminister *Pavel N. Miljukov*, 1859-1943, kadett, historiker.

Jordbruksminister *A. Sjingarëv*, 1869-1918, kadett, läkare.

Kulturminister *A. Manuilov*, 1861-1929, kadett, professor.

Kommunikationsminister *N. V. Nekrasov*, 1879-1940, kadett, ingenör.

Handels- och industriminister *A. Konovalov*, 1875-1948, progressist.

Överprokurator i Heliga Synoden *V. N. L'vov*, 1872-1935, centern.

Den Provisoriska regeringens sigill

Och även följande, som icke underskrev manifestet:

Krigs- och marinminister *A.I. Gutjkov*, 1862-1936, oktobrist, industriidkare.

Justitieminister *A.F. Kerenski*, 1881-1970, trudovik, advokat. Han förklarade följande dag i tidningar, att just då var han på resa.

Finansminister *M.I. Teresjtjenko*, 1888-1956, partilös, sockerfabrikant.

Statskontrollör *I.V. Godnev*, 1856-?, progressist (enligt Hjelts memoarer han motsatte sig till manifestet).

Professor, statsråd Edv. Hjelts (1855-1921) [memoar](#) om manifestets uppkomstskede i mars 1917.

Манифестъ

объ утвержденіи конституціи Великаго Князя Финляндскаго и о примѣненіи ея въ полномъ объемѣ.

Облеченные всей полнотой власти, мы симъ вновь утверждаемъ и удостоверяемъ религію, основные законы, права и преимущества, которыми граждане Великаго Княжества Финляндскаго, отъ мала до велика, по конституціи этой страны пользуются, обѣщая хранить оныя въ ненарушимой и непреложной ихъ силѣ и дѣйстви.

Вмѣстѣ съ тѣмъ считаемъ необходимымъ принять слѣдующія мѣры для примѣненія сей конституціи въ полномъ ея объемѣ.

Симъ отмѣняемъ основныя положенія, объявленныя при Высочайшемъ Манифестѣ отъ 3/15 Февраля 1899 года; Высочайше утвержденный журналъ Совѣта Министровъ отъ 26 Мая (8 Іюня) 1908 года, о порядкѣ доклада финляндскихъ дѣлъ; изданный безъ согласія сейма Финляндіи законъ отъ 17/30 Іюня 1910 года, о порядкѣ изданія касающихся Финляндіи законовъ и постановленій общегосударственнаго значенія, и всѣ изданные на основаніи онаго закона и административныя постановленія.

Дѣйствіе Высочайшаго Постановленія отъ 20 Мая (2 Іюня) 1904 года о распространеніи на Финляндію Положеній о полевомъ управленіи войскъ, объ управленіи крѣпостями и Правилъ о мѣстностяхъ, объявляемыхъ на военномъ положеніи, а равно дѣйствія всѣхъ изданныхъ по поводу міровой войны противорѣчащихъ финляндскимъ законамъ правилъ должно прекратиться по окончаніи войны. Кромѣ того, должно прекратиться дѣйствіе Манифеста отъ 31 Мая (12 Іюня) 1890 года о почтовой части Великаго Княжества Финляндскаго и Высочайше утвержденныхъ 30 сентября 1909 года временныхъ правилъ о порядкѣ надзора Министерства Путей Сообщенія за финляндскими желѣзными дорогами.

Повелѣваемъ Финляндскому Сенату, въ видахъ необходимаго измѣненія прочихъ изданныхъ за послѣдніе годы противорѣчащихъ финляндскимъ законамъ положеній, войти къ намъ съ соотвѣтствующими предположеніями.

Всѣмъ лицамъ, которыя совершили политическія или религіозныя преступленія или нарушили законъ отъ 20 Января 1912 года объ уравненіи въ правахъ съ финляндскими гражданами другихъ русскихъ подданныхъ, или вообще за свои политическія убѣжденія и дѣятельность были заключены въ тюрьму или высланы за предѣлы Финляндіи, даруется полная амнистія и они освобождаются отъ наказанія и судебного преслѣдованія, и, буде они содержатся подъ стражею, подлежатъ немедленному освобожденію.

Сейму Финляндіи, который мы рѣшили созвать въ возможно краткій срокъ, будутъ переданы проекты новой Формы Правленія для Великаго Княжества Финляндскаго, и, если того потребуютъ обстоятельства, предварительно будутъ переданы проекты отдѣльныхъ основныхъ законоположеній, въ развитіи конституціи Финляндіи. Въ особенности будутъ въ этихъ проектахъ выяснены и расширены права Сейма въ отношеніи права моцій и опредѣленія доходовъ и расходовъ казны, а также и въ томъ смыслѣ, чтобы исконное право самообложенія финляндскаго народа было

распространено и на таможенное обложение и чтобы обеспечено было своевременное движение подлежащих утверждению законов, принятых Сеймомъ. Равнымъ образомъ въ Сеймъ будутъ внесены законопроектъ о предоставленіи Сейму права повѣрять служебныя распоряженія членовъ Финляндскаго правительства, а также проекты законовъ о независимомъ высшемъ судѣ, о свободѣ печати и о союзахъ.

Мы торжественно симъ актомъ подтверждаемъ Финляндскому народу, на основѣ его конституціи, незыблемое сохраненіе его внутренней самостоятельности, правъ его національной культуры и языковъ. Мы выражаемъ твердую увѣренность, что Россія и Финляндія будутъ отнынѣ связаны уваженіемъ къ закону, ради взаимной дружбы и благоденствія обоихъ свободныхъ народовъ. Въ Петроградѣ 7/20 Марта 1917 года.

Министръ Предсѣдатель Министръ Внутреннихъ Дѣлъ Князь ЛЬВОВЪ.

Министръ иностранныхъ дѣлъ ПАВЕЛЪ МИЛЮКОВЪ.

Министръ земледѣлія А. ШИНГАРЕВЪ.

Министръ народнаго просвѣщенія А. МАНУИЛОВЪ.

Министръ путей сообщенія Н. НЕКРАСОВЪ.

Министръ Торговли и Промышленности А. КОНОВАЛОВЪ.

Оберъ Прокуроръ Святѣйшаго Синода В. ЛЬВОВЪ.

Помощникъ Комиссара по дѣламъ Статсъ-Секретаріата
Великаго Княжества Финляндскаго
Д. Протопоповъ.

Управляющій дѣлами Совѣта Министровъ Временнаго
Правительства
Влад. Набоковъ.

Manifesto

concerning confirmation and full reinstatement of the constitution of the Grand Duchy of Finland.

As the sole possessor of the state power we hereby express our will to ratify and consolidate the religion and the fundamental laws of the Grand Duchy of Finland, and all the rights and privileges which, according to the constitution of the land, belong to the citizens of this land, be their position high or low, and to keep all these in their full force and effect, firm and unviolated.

In accordance with this we have seen that the following measures should be taken for the full reinstatement of this constitution.

We hereby revoke, in their force and effect, the fundamental rules as stated in the Gracious Manifesto of February 3/15, 1899; the Graciously confirmed decision of May 26 (June 8), 1908, about the procedure to be followed when introducing matters concerning Finland, and the Act of June 17 (30), 1910, given without the consent of the Finnish Diet about the procedure to be followed in issuing laws and decrees concerning Finland but bearing all-Empire significance, and all the Acts and administrative ordinances based on this.

The Gracious decree of May 20 (June 2), 1904, ordaining that the validity of statutes concerning war-time military administration and maintenance of fortifications, and the ordinances for municipalities declared under martial law, are extended to Finland, as well as the validity of those statutes issued because of the present world war and which contradict the Finnish constitution, will cease to exist when the war ends. And, furthermore, the Gracious Manifesto of May 31 (June 12), 1890, about the organisation of the postal system in the Grand Duchy of Finland and Graciously ratified temporary rules, dated September 30, 1909, about the means of supervision of the Finnish railways by the Ministry of Communication will cease to exist.

The Finnish Senate is ordered to propose necessary corrections to other ordinances enacted in contradiction to the Finnish law.

All those people who are found guilty of political or religious crimes or who have violated the Act, issued on January 20, 1912, ordaining other Russian subjects to be given an equal status with the Finnish citizens, or who otherwise because of their convictions or political activities are incarcerated or have been exiled, are given a full amnesty and are released from punishment and indictment and those, who are imprisoned, should immediately be set free.

The Finnish Diet, which we have decided to summon as soon as possible, should be presented a Bill for a new Constitution for the Grand Duchy of Finland and, if the circumstances thus imply, precedent propositions to particular fundamental statutes through which the principles of government of the country will be developed. These propositions should particularly clarify and extend the authority of the Diet to motion a Bill and to confirm the state revenues and expenditure, including the extension of the Finnish people's immemorial right to self-imposed taxes to cover also customs duties, and furthermore, the proper execution of the Acts ordained by the Diet should be ensured. Furthermore the Diet is to be given a bill concerning its right to inspect the execution of official duties of the members of the Finnish cabinet, and a proposition to a law establishing an independent Supreme Court, and to Freedom of the Press Act and Free Association Act.

By this Act of State we solemnly assure the inviolability of the right to internal autonomy, of the national cultural life and languages, acquired through the land's constitution by the people of Finland. We express a firm confidence that from now on Russia and Finland are united by the respect of law bringing mutual friendship and happiness to both free peoples.

In Petrograd, on the 7/20th of March 1917.

Prime Minister and Minister of the Interior Prince LVOV.

Foreign Minister PAVEL MILIUKOV.

Minister of Agriculture A. SHINGAREV.

Minister of National Education A. MANUILOV.

Minister of Communications N. NEKRASOV.

Minister for Trade and Industry A. KONOVALOV.

Ober-Procurator of the Holy Synod V. LVOV.

Deputy Commissar for the Affairs of the Office of the Minister State Secretary of the Grand Duchy of Finland *D. Protopopov*.

The Council of Ministers of the Provisional Government,

Head of the Bureau *Vlad. Nabokov* *.

* V.D. Nabokov (1870-1922, the Kadet or Constitutional Democratic party), a public law expert, was the father of the famous author Vladimir (V.) Nabokov (1899-1977).

Translated from the Finnish official document by Pauli Kruhse.

See Edv. Hjelt's [memoirs](#) about these hectic days.

The first Provisional Government (March 3-May 15, 1917) appointed by the State Duma included the following ministers:

Prime Minister and Minister of the Interior *Prince G.E. L'vov*, 1861-1925, Kadet.

Foreign Minister *Pavel N. Miliukov*, 1859-1943, Kadet, historian.

Minister of Agriculture *A. Shingarëv*, 1869-1918, Kadet, physician.

Minister of National Education *A. Manuilov*, 1861-1928, Kadet, professor.

Minister of Communications *N. V. Nekrasov*, 1879-1940, Kadet, M.Sc. (Engin.)

Minister for Trade and Industry *A. Konovalov*, 1875-1948, Progressist.

Ober-Procurator of the Holy Synod *V. N. L'vov*, 1872-1935, Centrist.

Seal of the Provisional Government

And these, who were not among the signatories of the Manifesto:

Minister of War and Navy *A.I. Guchkov*, 1862-1936, Octobrist, industrialist.

Minister of Justice *A.F. Kerenski*, 1881-1970, Trudovik, barrister. He gave an explanation in the newspapers telling that he was on a trip on that day.

Minister of Finance *M.I. Tereshchenko*, 1888-1956, non-partisan, industrialist.

State Comptroller *I.V. Godnev*, 1856- , Progressist (he, according to Hjelt's [memoirs](#), opposed issuing the manifesto).